

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

at angaaende Lønninger i Almindelighed vil Regeringen søge gennemført Foranstaltninger, der kan medføre en vis Tilpasning mellem Arbejderlønningerne og de nye Priser, der nu kommer. Jeg vilde være meget betænkelig ved at indsætte i Loven en Bestemmelse som den, det ærede Medlem her foreslaar. Man maa huske paa den særegne Situation, vi staar i, en Situation, som vi ikke har staaet i de sidste 20 Aar, at vi kun har Korn, der svarer til højst $\frac{3}{5}$ af det nødvendige Forbrug til de Husdyr, vi har, og naar man nu ved, hvor vanskeligt det er at komme af med Husdyrene, ogsaa paa Grund af Transportvanskeligheder, og ved, hvor stort et Indgreb det er i Landmændenes Økonomi og Erhverv, at de skal reducere Besætningerne saa stærkt, og naar man endelig kender Landmændene og ved, hvor stærkt det skærer dem i Hjertet at have Staldene staaende halvvejs tomme, saa kan man sige sig selv, at det er meget store økonomiske Kræfter, der er interesserede i at komme af med saa lidt Korn som muligt. Naar man er i den Situation, at der ogsaa i Sommer har været for lidt af Korn og Foderstoffer, og ved, at man derfor maa gribe til at fodre med det, som man egentlig skulde bevare til Vinteren, saa er det hele saa anspændt med Hensyn til Fremskaffelsen af Brødkorn til Befolkningen, saa det ikke kan nytte noget, at man gaar hen og sætter Sten i Hjulet, saaledes at vi ikke kan faa en Kornlov, der sikrer Befolkningen det fornødne til Føden. Det er nemlig ikke saaledes, at det er de større Landmænd, der faar de høje Priser, som har Fordel af Kornloven. Det er ikke dem, der er interesserede i Kornloven, hvis de skal se rent egoistisk paa det. Det er Forbrugerne, det er Arbejderne, der i første Række er interesserede i at faa gennemført en Kornlov, og derfor maa jeg advare imod, at man knytter Bestemmelser til, som kan medføre, at Arbejderne, Forbrugerne i det hele taget, vanskeligt kan faa det Brød, som er nødvendigt for dem for at klare sig igennem i det kommende Aar.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen taler jo, hver Gang han er oppe paa Talerstolen, om en hel Række Forhold, lige meget hvilken Sag der er paa Dagsordenen, og her har han da ogsaa henstillet til mig at svare paa et Spørgsmaal om, hvorledes det stiller sig i Udlandet med Hensyn til Forholdet mellem Kornpriser og Brødpriser, skønt det ærede Medlem jo sikkert ved, at Fastsættelsen af Maksimalpriser paa Rugbrød og Hvedebrød hører under Handels-

ministeren; det er derfor til ham, han maa rette sin Henstilling, men jeg skal naturligvis gerne, som den føjelige Mand jeg er, specielt over for min tidligere Modkandidat, lade denne Henvendelse gaa videre til min Kollega Handelsministeren.

Dernæst har det ærede Medlem rejst Spørgsmaal angaaende Betaling af den Saasæd, som blev udleveret til Landmændene i Foraaret imod Forpligtelse til at aflevere et tilsvarende Kvantum Brødkorn. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at paa det nuværende Tidspunkt har jeg intet at indvende imod, at det Spørgsmaal tages op til Overvejelse. Naar jeg i sin Tid ikke vilde gaa med til at fastsætte Betalingen, var det, fordi jeg kun kunde se, at der vilde ske Skade ved dengang at nævne og faa fastsat Priser, der skulde gælde for næste Høstaar.

Spørgsmaalet om Kløverbølge og Melasse hører ikke herhen, og jeg synes, det er en ejendommelig Fremstilling af Forholdene, det ærede Medlem giver, naar han ved, at jeg ved Samlingens Begyndelse i Vinter fremsatte et Forslag, der gik ud paa at imødekomme det Ønske, det ærede Medlem nu fremsatte, men det ærede Medlem og de andre Medlemmer i Folketingsudvalget foreslog at stryge den Bestemmelse. Det er det, der er sket i Vinter, derfor er Bestemmelsen ikke gennemført; det var, som sagt, min Mening, at man i disse foderknappe Tider skulde tage det med, men efter Forhandlingerne i Folketingsudvalget og de Oplysninger, som der forelaa, mente man i Udvalget, at det burde gaa ud, og det var det ærede Medlem selv med til at foreslaa.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby udkastede den Tanke, at man skulde paa-ligne det Korn, der blev omsat i fri Handel, en Afgift, som kunde bruges til Foranstaltninger til at holde Brødpriserne nede. Ja, det vilde jo være at lægge Udgifterne over paa f. Eks. Vognmændene; det er dem, der i første Række skal købe i fri Handel, og det vil altsaa sige, at de skal have det dyrere. Og selv om man nu tager en Krone eller to i en saadan Afgift, vil det kun betyde et meget, meget ringe Beløb i Forhold til de Beløb, der er Tale om, hvis man skal holde Brødpriserne nede paa det Niveau, som de er paa, inden Rugprisen her sættes op. Da jeg mener, det er urigtigt over for dem, der skal købe dette Korn — og navnlig, naar det ærede Medlem foreslaar, at det skal sælges uden Maksimalpriser, for saa har de Mennesker jo slet ingen Garanti for, hvilke Priser de skal betale for det Korn,